

Αποκαλυπτικά στοιχεία για τους όρους απασχόλησης των «πρακτικάριων» στα ξενοδοχεία δίνει ιστοσελίδα εταιρείας που τους προωθεί σε ξενοδοχειακές μονάδες

Διαφημίζουν την πραγματία τους με το μανδύα της «πρακτικής άσκησης»

Μια αποκαλυπτική εικόνα για τον τρόπο που γίνεται η μετακίνηση χιλιάδων σπουδαστών από την Ελλάδα και το εξωτερικό, προκειμένου να απασχοληθούν σε ξενοδοχειακές μονάδες, με το μανδύα της «πρακτικής άσκησης», δίνει ο ιστότοπος μιας εταιρείας που παίζει το ρόλο του «διαμεσολαβητή» και απευθύνεται σε επιχειρηματίες του Τουρισμού.

Τα στοιχεία της συγκεκριμένης εταιρείας είναι στη διάθεση του «Ριζοσπάστη» και είναι μια από τις πολλές που κάνουν αυτήν τη δουλειά, με τους ίδιους πάνω - κάτω όρους. Η εταιρεία έχει έδρα τη Βουλγαρία και «καλύπτει θέσεις εργασίας σε ολόκληρη την Ελλάδα αλλά και το εξωτερικό». Στόχος της είναι, σύμφωνα με όσα γράφει στην ιστοσελίδα της, «η προσφορά προσωπικού με όσο το δυνατόν χαμηλότερο κόστος για τους εργοδότες και τις επιχειρήσεις τους».

Σύμφωνα με την εταιρεία, «το προσωπικό που διαθέτουμε είναι από χώρες που ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και κυρίως από Τσεχία, Σλοβακία, Βουλγαρία, Ρουμανία, Εσθονία, Λιθουανία, Πολωνία κ.τ.λ». Για κάθε «δουλειά» που κλείνει, η εταιρεία παίρνει προμήθεια «250 ευρώ ανά άτομο, ανεξάρτητα από την εθνικότητα ή το πόστο εργασίας». Ενημερώνει μάλιστα τους πελάτες της ότι «ΦΠΑ δεν υπάρχει εφόσον η εταιρεία σας είναι δηλωμένη ως ενδοκοινοτική», επαληθεύοντας ότι η ίδια η ΕΕ ενθαρρύνει τη διακίνηση εργαζομένων με αυτόν τον τρόπο, καταργώντας ακόμα και τον ΦΠΑ στις συναλλαγές ανάμεσα στις εμπλεκόμενες εταιρείες.

Στην ιστοσελίδα της, η εταιρεία αναφέρεται αναλυτικά στους όρους με τους οποίους

«προσφέρει» φτηνούς εργαζόμενους στις ξενοδοχειακές μονάδες
Η λειτουργία της εταιρείας και οι υπηρεσίες που προσφέρει είναι καθ' όλα προβλεπόμενες από την ευρωπαϊκή και την εθνική νομοθεσία. Είναι και αυτό μια απόδειξη ότι η συντριβή των εργασιακών σχέσεων και η γενικευμένη δράση των σύγχρονων «δουλεμπορικών» φέρουν τη σφραγίδα του κράτους και της ΕΕ, με στόχο να εξασφαλίσει η εργοδοσία ακόμα πιο φτηνή εργατική δύναμη.

Επιβεβαιώνεται, επίσης, ότι οι συνθήκες δουλειάς στον Τουρισμό καμιά σχέση δεν έχουν με τη λάμψη της «βιτρίνας» που φιλοτεχνούν για τον κλάδο οι επιχειρηματικοί όμιλοι και η κυβέρνηση, κομπάζοντας για τις αυξημένες αφίξεις και τα έσοδα.

Χρόνος εργασίας χωρίς «ταβάνι»

Στην ιστοσελίδα της, η εταιρεία ενημερώνει ότι «και φέτος παρέχει υπηρεσίες εύρεσης και διαχείρισης ανθρώπινου δυναμικού σε δύο κατηγορίες», μία από τις οποίες είναι «μαθητευόμενοι που πραγματοποιούν την πρακτική τους άσκηση στον τουριστικό – ξενοδοχειακό κλάδο». Εξηγεί ότι «σε αυτήν την κατηγορία ανήκουν οι σπουδαστές/φοιτητές Τουριστικών Επιχειρήσεων/ Επαγγελματών από την Ελλάδα καθώς και από διάφορες ευρωπαϊκές χώρες, οι όποιοι ενδιαφέρονται να πραγματοποιήσουν την πρακτική τους άσκηση σε ελληνικά ξενοδοχεία». Οι ηλικίες των σπουδαστών, «κυμαίνονται από 18 έως 30 ετών».

Σύμφωνα με την εταιρεία: «Ο μαθητευόμενος κατά τη διάρκεια της πρακτικής του ασκήσεως θα εισπράττει μηνιαίο επίδομα, για την αντιμετώπιση των μικροεξόδων του από την επιχείρηση, το πόσο των 400 ευρώ καθαρά (...) συν 6 ευρώ κάθε μήνα για την ασφάλισή του στο ΙΚΑ βάσει νόμου (...) Οι φοιτητές θα λαμβάνουν τέσσερα ρεπό μηνιαίως (...) Ο εργοδότης υποχρεούται να παραχωρεί στους σπουδαστές τουλάχιστον δύο πλήρη γεύματα ημερησίως, καθώς επίσης και δωρεάν στέγαση σε δίκλινα – τρίκλινα δωμάτια (...) Η διάρκεια της σύμβασης ορίζεται στη διάρκεια μιας τουριστικής σεζόν (Απρίλιο έως και Νοέμβριο). Μετά τη λήξη του συμβολαίου, κι αφού ολοκληρωθεί η πρακτική άσκηση του κάθε μαθητευόμενου, ο εργοδότης οφείλει να καταβάλλει το χρηματικό ποσό της τάξεως των 200 ευρώ κατά την αναχώρησή του, ως ένδειξη μιας υγιούς και επιτυχημένης συνεργασίας».

Δηλαδή, σπουδαστές τουριστικών σχολών, ηλικίας μέχρι 30 χρόνων, απασχολούνται με κανονικό ωράριο, έξι μέρες τη βδομάδα, σε ξενοδοχειακές μονάδες, στις οποίες διαμένουν κιόλας, με «μισθό» 400 ευρώ, για οκτώ μήνες, όσο διαρκεί η τουριστική σεζόν. Τα γεύματα που υποχρεούται να δίνει ο εργοδότης είναι δύο, που σημαίνει ότι αν θέλει το «κάτι

παραπάνω» στο φαγητό του, θα πρέπει να το πληρώσει από την τσέπη του.

Βάζοντας κάτω τα νούμερα, προκύπτουν τα εξής: Ένας επιχειρηματίας στον τομέα του Τουρισμού, μπορεί με περίπου 3.700 ευρώ τη σεζόν (3.248 οι «μισθοί» και η Ασφάλιση στο οκτάμηνο, 250 ευρώ η προμήθεια και 200 ευρώ τα έξοδα αναχώρησης) να εξασφαλίσει έναν σπουδαστή - εργαζόμενο για τα ξενοδοχεία του και να τον χρησιμοποιήσει όπως αυτός θέλει, αφού είναι γνωστή η κατάσταση που επικρατεί στις τουριστικές μονάδες σε ό,τι αφορά τα ωράρια, τα πόστα, τις πληρωμές κ.ά. Αλλωστε, δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι η εταιρεία δεν αναφέρει τίποτα για τον ημερήσιο χρόνο που ο εργοδότης μπορεί να απασχολεί τον εργαζόμενο - σπουδαστή.

Εργαζόμενος - «κτήμα» της εταιρείας

Ενδεικτικός είναι και ο τρόπος που περιγράφονται οι υποχρεώσεις του σπουδαστή, αν αποφασίσει να φύγει από τη δουλειά: «Ο σπουδαστής οφείλει να κάνει τα καθήκοντα του ημερησίως και να λαμβάνει σίτιση και στέγαση έως ότου σταλθεί σε νέο εργοδότη και έως ότου έρθει ο αντικαταστάτης του στο ξενοδοχείο για να καλύψει τη θέση του», σημειώνει η εταιρεία, ενώ ενημερώνει ότι «η σύμβαση ισχύει εφόσον υπογραφεί από εργοδότη και διαμεσολαβητή», χωρίς καμιά ανάμειξη του σπουδαστή, ο οποίος παρουσιάζεται ούτε λίγο, ούτε πολύ να είναι «κτήμα» της εταιρείας που ανέλαβε να τον προωθήσει σε κάποια δουλειά.

Με έμμεσο τρόπο, η εταιρεία διαφημίζει αυτήν την κατηγορία των εργαζομένων ως τη φτηνότερη και την πιο αποδοτική, που δεν έχει τα «βαρίδια» των εργαζομένων με προϋπηρεσία στον κλάδο του Τουρισμού. Μιλώντας για τη δεύτερη κατηγορία του προσωπικού που διακινεί στα ξενοδοχεία, η εταιρεία ενημερώνει ότι σ' αυτήν «ανήκουν ειδικευμένοι και ανειδίκευτοι εργάτες με ποίκιλλες μισθολογικές απαιτήσεις ανάλογα με την προϋπηρεσία του καθενός». Δηλαδή, ακριβότεροι και με μεγαλύτερες απαιτήσεις από τους «πρακτικάριους» σπουδαστές.

Κλείνοντας την παρουσίασή της, η εταιρεία καθυστεράει τους πελάτες της ξενοδόχους ότι *«είναι υποχρεωμένη να αναλάβει την αντικατάσταση όποιων ατόμων έχουν κριθεί ακατάλληλα από τους εργοδότες για την εργασία που προσελήφθησαν ή για όσα άτομα αποχώρησαν από την επιχείρηση χωρίς να έχουν σοβαρούς λόγους, χωρίς επιπλέον χρέωση, μέσα σε 10-15 ημέρες»...*

Κοστίζουν» στον εργοδότη τρεις φορές λιγότερο!

Τι κερδίζει ο εργοδότης από την απασχόληση των «πρακτικάρων»; Κατ' αρχήν, να πούμε ότι με βάση τα προβλεπόμενα από τη νομοθεσία, μια τουριστική επιχείρηση δεν μπορεί να απασχολεί «πρακτικάρους» σε ποσοστό μεγαλύτερο από το 17% του προσωπικού της. Ακόμα όμως και αυτό το μεγάλο ποσοστό δεν είναι αρκετό για τους ξενοδόχους. Η φτηνή εργασία των «πρακτικάρων» είναι δέλεαρ για τους εργοδότες στις μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες, που απασχολούν πολύ περισσότερους απ' όσους προβλέπει ακόμα κι αυτή η φιλεργοδοτική νομοθεσία.

Μια σύγκριση με το «κόστος» που συνεπάγεται για την εργοδοσία μια καμαριέρα, έγγαμη, χωρίς προϋπηρεσία, που δουλεύει εποχικά και πληρώνεται με βάση τη σύμβαση, είναι αποκαλυπτική. Συνυπολογίζοντας τον κατώτερο προβλεπόμενο μισθό, το εποχικό επίδομα, το επίδομα ανθυγιεινής εργασίας και τη δουλειά τις Κυριακές, ο εργοδότης θα πρέπει να καταβάλει σε μηνιαία βάση 1.466 ευρώ μεικτά, με βάση ακόμα και αυτή την κατάπτυστη Σύμβαση που έχει υπογράψει η πλειοψηφία της Ομοσπονδίας στον Τουρισμό - Επισιτισμό. Στο ποσό αυτό περιλαμβάνονται και οι εργοδοτικές εισφορές.

Αντίθετα, ένας «πρακτικάριος» στοιχίζει στο μεγαλοξενοδόχο μόλις 462 ευρώ το μήνα (!), χωρίς καμιά άλλη υποχρέωση. Είναι δηλαδή τρεις φορές φτηνότερος από έναν εργαζόμενο χωρίς προϋπηρεσία, που αμείβεται με τη Σύμβαση. Το στοιχείο αυτό δε δείχνει μόνο τα τεράστια περιθώρια κέρδους που συνεπάγεται για τον εργοδότη η απασχόληση του «πρακτικάρου», αλλά και το μέγεθος της εργασιακής εκμετάλλευσης που υφίστανται χιλιάδες νέοι, με το μανδύα της πρακτικής άσκησης. Όλα αυτά σε μια περίοδο που, όπως οι ίδιοι κομπάζουν, μόνο το 1ο τρίμηνο του 2014, οι αφίξεις και τα έσοδα είναι κατά 30% αυξημένα στον κλάδο, σε σχέση με πέρσι!

Βέβαια, πρέπει να αναλογιστεί κανείς ότι ακόμα και αυτή η απαράδεκτη κλαδική Σύμβαση δεν τηρείται ή παραβιάζεται σε πολλές περιπτώσεις, ενώ και η απληρωσιά πάει σύννεφο στις ξενοδοχειακές μονάδες. Προκύπτει δηλαδή ότι τα συμφέροντα των εργαζόμενων και των «πρακτικάρων» είναι κοινά απέναντι στους μεγαλοξενοδόχους, που θησαυρίζουν στην κυριολεξία από τη δουλειά ξενοδοχοϋπαλλήλων, ανεξάρτητα από τη σχέση εργασίας με την οποία τους απασχολούν.

Πηγή: rizospastis.gr